

Welk gelovig mens, toegerust met het ware geloof, zou, hoewel hij die <ideeën> nog niet kan schouwen, toch durven ontkennen, ja zelfs, ook niet verkondigen dat alle dingen die bestaan, dat wil zeggen, wat ook maar binnen het eigen *genus* met een bepaalde eigen natuur is vervat om te bestaan, door de Here God is geschapen, en dat met Hem als Heer alles dat leeft, leeft, en dat de gehele volkomenheid van de dingen en de ordening zelve, waardoor de veranderlijke dingen hun loop in de tijd onder vaste leiding onderhouden, door de wetten van de hoogste God bevat en geleid worden? Wanneer dit vaststaat en men dit aanvaardt, wie zou dan durven zeggen dat God alles op ongegronde wijze (*irrationabiliter*) geschapen heeft? En als dit niet op juiste wijze gezegd of geloofd kan worden, dan blijft over dat alles op gegronde wijze (*ratione*) geschapen is, maar dat een mens niet volgens dezelfde grond geschapen is als een paard; dit zou immers absurd zijn. De afzonderlijke dingen zijn immers volgens hun eigen grond geschapen. Waar moeten, vindt men, deze gronden anders bestaan dan in de geest zelf van de Schepper? Hij beschouwde immers niet iets wat buiten Hem geplaatst was om dienovereenkomstig te scheppen wat Hij schiep; als men dit meent pleegt men heiligschennis. En als deze gronden van alle dingen die geschapen moeten worden, of van de schepselen, in de goddelijke geest vervat zijn, en er slechts iets eeuwigs en onveranderlijks in de geest Gods kan zijn, en Plato deze hoofdgronden van de dingen ideeën noemde, dan bestaan niet alleen de ideeën, maar zijn ze echt, omdat ze eeuwig zijn en op dezelfde wijze en onveranderlijk blijven. Door deelneming eraan gebeurt het dat alles wordt wat er is en op welke manier het is.

15 Welnu, de redelijke ziel gaat te midden van alle dingen die door God zijn geschapen, alles te boven en is het dichtst <van alle dingen> bij God, wanneer zij zuiver is; voorzover zij met God in liefde is verenigd, in zoverre ziet zij, omdat door Hem dat intellectuele licht op een bepaalde wijze is uitgestort en zij erdoor verlicht is, die niet met lichamelijke ogen, maar door dat hoofddeel van haar
20 waardoor zij uitblinkt, dat wil zeggen: door haar intelligentie, <ziet zij> de gronden; en als zij die ziet wordt zij zeer gezegend. En of men nu deze gronden: ideeën, vormen, soorten of gronden wil noemen, velen is het geoorloofd ze te noemen zoals zij willen, maar zeer weinigen is het toegestaan te zien wat waar is.